

Men wet du att,^{5.} änskönt jag är en
flicka,
Här skall du finna tro och redlighet
Jag ingen skäl med falskhet ämnar
dricka,
Nej kom ihåg jag mycket bättre wet.

Din affigt är blott till att mig för-
föra,
Mitt öde med dit falska öga si,
Men nu får wäran lärlet helt uphöra!
Din plan du gjort, besaller jag mig fri.

^{7.}
Fly falska wän! och åh från ögon mina
Då du till flera delar hiertat ditt,
En den som icke står wid orden sina
Den samma är ju bättre wera qwitt.

^{8.}
Sarmål haf tack, ja för den falska handen
Som du så många rått, ja och till mig
Vi träffas än en gång i sälla landen
Der himlen wiserlig belönar dig.

Bl. 12 i Wärdshuset i Stockholm.

Stockholm, E. N. Oetman, 1813.

Gesällens affked till sin Fästning

^{1.}
Adio och sarmål min lilla goda wän!
Du reser jag bort, kommer aldrig
mer igen. :.

^{2.}
Du kommer wäl igen medan gräset
det gror :.
Medan liljan hon växer och flickan
blifwer stor. :.

^{3.}
Lärleten han växer i ungdomens år :.
Och lycklig den flicka som trogen qwe
står. :.

^{4.}
Mång tårar jag sålt för dig min
lilla wän :.
Dogsommer dig hwaraston jag går i
min sång :.

^{5.}
Om dagen då tänker jag ständigt på dig
Om natten i sömnen oroar du mig :.

^{6.}
Gesällerna de wandra all werlden om
kring :.
Och mången wacker flicka har tårar
på kind. :.

7
I Städerna de först uppå Herber-
get går :
Sen söla de till att en Mästare de
får. :

8.
När som de där arbetat i 8, 14
dar :
De afled från Mästarn och flickorna
tar. :

9.
Med Ranseln på ryggen och läppen i
hand :
Så wandra de till fots genom städer
och land. :

10.
I regn och oräder de lida stor nöd :
Att mången dertigenom kan taga sin
död. :

11.
En sup nti sielan dertill en bit mat :
Blir mången gång gage för hela den
dag. :

12.
Eft Mästare han blifwer och kommer
i ro :
Då tar han den sielan som rik gör
hans bo. :

Glickans afled till sin
Gästman.

I.
Skall jag min wän än längre på
dig wänta?
Jag redan märker hos dig något fel,
Will du jag skall, förgäwes gå och
längta?
Jag tror du har i flere flickor del.

2.
Du har likwisst mitt hjerta så för-
willat,
Jag tror jag aldrig dig kan äga så;
En du har mig så mången ting inbillat,
Att jag för dig helt trömlös blifwa må.

3.
Men wet: min wän den första
kärlek plånas
Ei ur ett hjerta, der den sätet fått,
Men kärlek som blott till en flicka lånas,
Blir af båd' Gud och menniskor för-
smädd.

4.
Will du ej mot mig redlighet bewisa:
Så swär jag för mig sielf en ewig ed,
Du är den första: blir också den sista;
Som jag med kärlek fästet tankan wid.